

FÜGGETLEN MAGYARORSZÁG

„A legnagyobb cél pedig itt, e földi létben
ember lenni mindég, minden körülményben”
(Arany János)

„Az igazat mondd, ne csak a valódit.”
(József Attila)

A rendszerváltozás veszteségeinek érdekvédelmi, közéleti, politikai Hon-LAPJA

Nyomdai kiadását alapította: **1993-ban az osztársadalmi érdekvédelmet országos hatáskörben ellátó**
társadalmi szervezet, a

FÜGGETLEN NÉPKÉPVISELETI SZÖVETSÉG /FÜNÉSZ/

SAJTÓPOSTA

A rendszerváltozás veszteségeinek készülő világhálós népújság, a **FÜGGETLEN MAGYARORSZÁG** tömegkommunikációs rovata, benne a lakosság aktuális témakörű **egyetértő észrevételeivel**, jobbító **kritikai jelzéseivel, tiltakozásaival, kérdéseivel, javaslataival**, amelyek névvel, jeligével, illetve ezek nélkül is nyilvánosságot kaphatnak — a lapunkhoz elektronikusan, postai úton, illetve személyesen eljuttatott információk ellenőrzött és szerkesztett változatában, megőrizve minden közlendő anyag eredeti tartalmának lényegét.

- (1) Mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához.
- (2) Magyarország elismeri és védi a sajtószabadságot./ Részletek az **Alaptörvény VIII. cikk-éből**/

*

3. § A Magyar Köztársaságban a médiaszolgáltatások szabadon nyújthatók, a sajtótermékek szabadon közzétehetők, az információk és a vélemények a tömegkommunikációs eszközök útján szabadon továbbíthatók... /Részletek a **médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvényből**/

*

4./ § (1) A Magyar Köztársaság jogrendje elismeri és védi a sajtó szabadságát, valamint biztosítja sokszínűségét.

(2) A sajtószabadság kiterjed az államtól, valamint bármely szervezettől és érdekcsoporttól való függetlenségre is. /Részletek a **sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvényből**/

Internet: www.fuggetlenmagyarorszag.hu

E-mail: fuggetlenmagyarorszag@fuggetlenmagyarorszag.hu

Levélcím: **6000 Kecskemét, Tinódi u. 6. B/IV/26.**

Főszerkesztő: **Velkei Árpád**

LAKOSSÁGI REFLEKTORBAN

a 2012-es Eurovíziós Dalverseny döntője és sajtóvisszhangja

Ismét lezajlott a legfrissebb könnyűzenei termékek **eurovíziós vetélkedője**, ezúttal az eddig legkeletibb térségben, a volt szovjet köztársaságbeli Bakuban, Azerbajdzsán fővárosában. A sorrendben immáron **57.** megmérettetésen 42 ország együttese, illetve énekese vett részt. Hírek szerint, a helyszínen, a 20 ezres befogadóképességű Kristálycsarnokban a két elődöntőn, valamint a fináléban is telt ház volt, az érintett nemzetek televíziói előtt pedig alkalmanként 100 milliónyi néző szurkolt a kedvenceinek.

És ahogy az lenni szokott a nagy nemzetközi vetélkedőkön, az Bakuban is bekövetkezett, hiszen az indulók soraiból kikerültek a győztesek, s természetesen a **vesztesek** is. **Magyarország képviselői sajnos, ez utóbbiak közé jutottak: a 26 fellépő között a huszonnegyediként végeztek.** És alighanem, okkal, joggal...

A május 26-ai döntő óta számos olvasónk osztotta meg velünk a történetekre vonatkozó álláspontját, amelyekből egy csokorra való adunk közre az alábbiakban:

Nem a Compact-osok előadói tehetségén múlott...

— Walkó Csaba és társai jó képességű zenészek, nincs gond az éneklésükkel, a ritmusérzékükkel, a hangszereikkel való bánásmóddal, tisztában vannak a harmónia fontosságával, s a hatásos színpadi szereplés alapvető követelményeivel is – sorolja a **disco-s** fiúk személyi jellemzőit a Hajdú-Bihar megyében lakó és valamelyest a szórakoztató zenéhez is szakmailag közel álló egyik rajongójuk, **PÉTER**. Majd így folytatja:

Az előzőkből következik, ők sikeresen tudnák tolmácsolni, akár modern felfogásban is, az egykori magyar táncdalfesztiváli győztes számot, a legelső aranylemezes sikert elért **Isten véled édes Piroskám**-at, vagy éppen a Honfoglalás-ról szóló film **Szállj, szállj Súlyom szárnyon** című slágerdalát, az Omega örökzöld **Szerelemvonatát**, s Kaczor Feri **Befestem a hajam szökére** című népszerű nótáját is.

Ám az általuk most készített, előadott produkció azonban **nem ütötte meg azt a mértéket, amely szükséges ahhoz, hogy a néző, a hallgató fülében, szívében megmaradjon.** Amihez a hangszerelés sem segített. Egy dalban ugyanis kell lennie olyan kellemes élményt nyújtó ívelésnek, ami a refrén lényegét adja, s könnyen megjegyezhető. A csapatmunkában kreált **Sound of Our Hearts** című szerzemény **igen csak nélküli az ebbéli erényeket.** Kár, hogy mindezeket nem vették észre az alkotó zenészek.

A baj persze már ott gyökeret vert, amikor e pályázati művet értékelők **nem figyeltek fel** – lehet, hogy a részrehajlásuk miatt – a szerzemény említett **gyengéire, sőt, azt dicsérni kezdték.** Szerintem, az is hiba volt, hogy a budapesti zsűrizésben olyan ember is részt vett, aki az előkelőnek egyáltalán nem minősíthető 22. helyen végzett a tavalyi ugyanilyen **dalversenyen.** Summa summarum: **e kudarc után feltehetően van bőven okuk a tanulságok leszűrésére a rendezvény hazai megszervezőinek, lebonyolítóinak, s persze a fellépőknek is!** – zárta figyelmet érdemlő kommentárját olvasónk.

Miért táplált illúziót a sajtó a bakui részvételünkről?

A Budapesten lakó JOLÁN táncos lábú hölgy, s kevés olyan hétvégéje van, csaknem két évtized óta, hogy ne venne részt közösségi, vagy egyéni szervezésű bulikon, ahol a diszkós zene van a főszerepben. Emellett gyakorta megjelenik a könnyűzenei koncerteken, meg évről évre aktív figyelemmel kíséri a nemzetközi dalfesztiválokat, s főleg azok sajtóbéli tolmácsolásait. Most, a bakui **Eurovíziós Dalverseny**-t is a média tükrében fókuszálta, s a következőket szűrte le a látottak-hallottak révén:

— Belenéztem a sajtótörvénybe, ahol a sokoldalú, tényszerű, időszerű, tárgyilagos és kiegyensúlyozott tájékoztatási kötelezettségen túl egyetlen utalást sem találtam arra, hogy az ilyen közléseknek tartalmazniuk kell a leendő eseményekre, rendezvényekre vonatkozóan olyan kitételeket, amelyek az illúzió keltését, a túlzott várakozás, a magabiztosság hangsúlyozását szolgálnák, sikertelenség esetére pedig a fellelhető okok agyonhallgatását követelnék meg. Úgy tűnik azonban, hogy a nyomtatott médiumaink egy része — valamiféle kartell-szerű megállapodást sejtetve — mégis ilyesféleképpen cselekedett. Íme ezeket igazolandó, néhány konkrétum:

□ A legnagyobb példányszámú napilap, a BLIKK már az elődöntőt megelőzően, vagyis **május 21-én** közölt egy villáminterjút a **Compact Disco** énekesével, Walkó Csabával, aki Bakuban ünnepelte 31. születésnapját, s ezen apropóból tolmácsolta kiemelt módon az újság, hogy a helyszínen nagyon népszerű együttes telt házas bulival köszöntötte a nemzetközi verseny résztvevőit.

Az első elődöntő napján **22-én**, amikor volt magyarok fellépése, az előzetes tudósításának ezt a címet adta a szóban forgó orgánus: „Már bizonyított a **Compact Disco**” **23-i** számában ugyanezen újság azt kürtölte szét, hogy bakui klipet forgatott az együttes, amely az azeri főhíradóban is vendég volt. **24-én**, az elődöntőből tovább jutott csapat zenéjét ekképpen interpretálta e kiadvány: Meghallgatták Európában a **Compact Disco** szívének hangjait, s a **Sound of Our Hearts** című dalukkal továbbjutottak az Eurovíziós Dalfesztivál szombati döntőjébe. Amelynek napján pedig így figyelmeztette olvasóit: Rápihent a döntőre a zenekar, amely szeretné minél több emberhez eljuttatni a dal üzenetét.

Nos, **26-án** lezajlott a döntő, s aki nem maradt ébren az éjfél körüli végeredmény kihirdetéséig, a BLIKK jóvoltából máig azt tudná, hogy a **diszkós fiúk** a 26 fős indulók sorában körülbelül a tizenharmadikként végeztek, ugyanis a ténylegesen megszerzett **huszonnegyedik helyet az elégedettségre** okot adó **középmezőnyi** eredményként tolmácsolta a **29-én** megjelent újságnak a már említett énekes. Aki még hozzátette: úgy gondolom, méltó módon tudtuk képviselni Magyarországot egy igényes, minőségi zenével.

Az utóbbira reagálva én meg a szólásszabadságra okot adódóan mondom, számos barátom, ismerősöm véleményét is felkarolva: egyáltalán nem igényes és egyáltalán nem minőségi zene volt **Walkó úrék** produkciója, amelyben sem üzenet, sem a magyar könnyűzene szép dallamvilágának egyetlen eleme nem volt megtalálható! Én személy szerint pedig szégyellem ezt a magalázó **sikertelenséget!** Ami megelőzhető lett volna, ha ez a csapat nem kap lehetőséget a bakui kiutazásra... Csak sajnálni tudom, hogy a BLIKK-esek háza táján az ilyen közönségi álláspont

közreadására már nem volt akarat.

□ Kissé különös tartalmú a NÉPSZABADSÁG e tárgyú, **május 24-ei** cikke, amely az első elődöntői felhozatalt úgy általánosan minősítette „Kegyetlenül gagyi”-nak, a cikkíró azonban a végén a **disco**-s produkciót a „legszínvonalasabb”-nak értékelte.

Nos, úgy tűnik, az európai nézősereg jó része nemigen olvashatta az említett országos napilap e cikkét, vagy ha mégis, akkor igyekezett azt **kegyetlenül megcáfolni**, amikor a **minimális szavazataival, kevéssel a legutolsó helyre „utasította” a magyar fiúk dalát.**

□ Polgári napilapunk, a MAGYAR NEMZET, a **május 29-ei** számában mindössze két rövid mondatban adott hírt a dalversenyi döntőről, címben kiemelve a svéd győzelmet, s utalva a hazai szereplők csaknem utolsó helyezésére.

□ Végezetül álljon itt az egyik legnagyobb példányszámú újság, az RTV RÉSZLETES szintén sajátos gyakorlata. Ugyanis a 21. számának legelső oldalán leköszölte „Sikeres vállalkozás” címmel az együttes fényképét, a harmadik oldalon pedig az énekessel készült úgymond totális tartalmú propaganda-interjút. Ebből kiderült a csapat szándéka: **átrendezni a hazai könnyűzenei életet, s átjárhatóságot teremteni a pop és az underground között.** Majd világossá vált a bakui önértékelés is, miszerint: **Kilógnak a sorból, az egyértelmű. Van még egy-két kakukktojás, de azt hiszem a mi dalunk az, ami leginkább más, mint a többi, ami akár jól is elsülhet.**

Hát volt valami jövőbe látó kicsengés az iménti szavakból, hiszen a megmérettetés vége az lett, hogy **ez a kakukktojás csaknem a helyezési sor utolsó pontjára gurult, ami bizony rossz elsülést jelent, ám más szavakkal szólva, leégést, lesülést is.** És arra figyelmeztet, e legutóbbi nemzetközi porondot majdnem teljes veszteséggel elhagyó zenészeknek **nem érdemes túlzott aktivitással foglalkozni a jövőben sem a hazai könnyűzene megreformálásával, sem a különféle stílusok, kifejezésformák úgymond összebarátkoztatásával,** s főleg nem olyan célból, hogy az ilyen kiizzadott produkciójuk újból pályázzon egy dalversenyre.

És itt kénytelen vagyok megjegyezni: sajnálatos, hogy a címlapon korábban hangsúlyozottan reklámozott **Compact Disco** bakui úgymond leszerepléséről szóló információt, a hetilap következő számai egyikében sem tartotta már szükségesnek közölni olvasóival a szerkesztőség! — fejezte be gondolatait JOLÁN.

Szakmailag kell új alapokra helyezni a dalversenyi felkészülésünket

Baranya megyei lakosok azon **DALKEDVELŐK**, akik a kellemes melódiákat adó koncertek gyakori látogatói, ahol még hallhatók-láthatók a táncdaléneklés olyan koronázatlan királyai, mint Kovács Erzs, Aradszky László, Harangozó Teri, Koós János, Kovács Kati, Szüts Judit, Korda György, Balázs Klári, Fenyő Miklós, Szandi, Karda Beáta, Balázs Pali, s az ifjabbak közül Tilinger Attila, Kaczor Feri, Dankó Szilvia, hogy csak e nevek említessenek meg a teljesség igénye nélkül. Olvasóink figyelték a **bakui dalverseny**-t, meg a hazai kiválasztás zenei műsorait

is, s a benyomásaikról illetén sűrítették egybehangzó javaslatukat, véleményeiket:

— Államilag irányított országos könnyűzenei műsorszolgáltató cég létrehozása szükséges, amelynek kézben kell tartania a különféle helyi és vidéki meghívásokon, valamint a külföldi versengéseken fellépő előadók repertoárjait. E közösségbe tartozzanak már ismert sikeres énekesek, zeneszerzők, szövegírók, hangszerelők, stúdiós szakemberek, s persze a felvett fiatal tehetségek is, akiknek szakmai képzéséről, továbbképzéséről is gondoskodni kell. Az itteni feladatok sorában legyen fő követelmény: tovább gazdagítani, gyarapítani azon szép melódiákat, amelyek a ma már klasszikus múltú hazai örökzöldekben, így az operettekben, filmekben, zenés vígjátékokban, sanzonokban, táncdalokban, valamint a magyar nótákban fellelhetők.

A külföldi zenei stílusokat, irányzatokat, mesterségesen kreált kifejezési formákat nem szabad összevegyíteni a magyar dallamkincsükkel. Az ilyesféle újdonságok művelése csak magán-együtteseknél legyen lehetséges, amelyek természetesen részt vehetnek a központi műsorszolgáltató rendezvényein.

Ami az eddigi nemzetközi szerepléseinket illeti, az egyetlen negyedik helyezésünktől eltekintve, szinte mindegyik kudarccal egyenlő, s ennek döntő oka, hogy valakik nagyon erőltetik az idegen irányzatokhoz, zenei formákhoz igazodást, amelyekre csak negatív ráadás, hogy a magyar nyelvet is kezdik csaknem likvidálni az új szerzemények megszületésekor és interpretálásakor. Ez utóbbinak társadalompolitikailag is káros lehet a következménye, hiszen a magyar közönségnek alapvető elvárása, hogy anyanyelvén hallja dalait, s amennyiben nem ez történik, elfordulhat a produkciótól, sőt, a rendezvénytől is.

A bakui súlyos sikertelenségnek többé nem szabad megisméltódnie, a határainkon kívüli könnyűzenei vetélkedések pedig nem lehetnek a jövőben egyéni vállalkozó csoportok művészi és gazdasági üzleti programjainak kizárólagos kompetenciái.

Nagyon fontos még, hogy a hazai közönségzavazás mindig tiszta legyen, ami főleg azt jelentse, hogy a beérkezett voksok arányát ne lehessen a végén kombinálni a zsűri-pontokkal

— hangsúlyozták **DALKEDVELŐ** olvasóink.

Kik fedezték és honnan a dalversenyi költségeket?

— A vetélkedés fő területén, a sportban általános gyakorlat, ha az országok közötti megmérettetésen mélyen alulmarad a nemzet küldötte, akkor az őt felkészítő grémium vezetőjét /vezetőit/ minimum eltávolítják a pozíciójából — kezdte a lapunkhoz eljuttatott állásfoglalását a Bács-Kiskun megyében lakó **ILDIKÓ**, majd ekképpen folytatta: Bizony sokunkat érdekel, hogy ez a hiába való bakui kiruccanás valójában mennyibe került, s ki állta a terheket? Ha netán az adófizető is, akkor az érdekeire tekintettel, lesz-e számonkérés azokkal szemben, akik felelősnek tekinthetők az úgymond rossz termékért?

2012. június 11.

Rovatszerkesztő: **Velkei Árpád**

INFORMÁLJA, KÉRDEZZE, OLVASSA

a **rendszerváltozás veszteseinek** készülő

VILÁGHÁLÓS NÉPÚJSÁGUNKAT,

a

FÜGGETLEN

MAGYARORSZÁG-ot!

Internetes cím: www.fuggetlenmagyarország.hu

E-mail cím: fuggetlenmagyarország@fuggetlenmagyarország.hu

Levélcím: **6000 Kecskemét, Tinódi u. 6. B/IV/26.**
